

Інна ТЕРЕШКО

Інноваційні технології та методи навчання в освітньому процесі факультету мистецтв

Постановка проблеми. На шляху соціально-економічних і культурних перетворень, що ведуть до радикального оновлення українського суспільства, стрімко зростає роль майбутніх фахівців у галузі мистецько-педагогічної освіти як представників творчої інтелігенції країни, активних трансляторів художньо-освітнього потенціалу творів мистецтва в освітньому процесі закладів освіти. Сьогодні необхідне докорінне реформування освітньої галузі з метою формування творчого професіонала з глибокими знаннями, міцними вміннями та навичками через «навчання здобувачів вищої освіти сучасним науковим знанням з використанням новітніх навчально-інформаційних технологій» [19, с.8]. Виконання окреслених завдань ставить особливі вимоги до організації процесу фахової підготовки майбутніх учителів музики, хореографії, образотворчого мистецтва та працівників у галузі культури і мистецтва, вимагає вивчення і впровадження інноваційних технологій та нових методів навчання молоді.

Інновації в педагогіці пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобалізаційними та інтеграційними процесами. Інноваційна діяльність в Україні передбачена Законом України «Про освіту» [17], Законом України «Про інноваційну діяльність», Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», Концепції розвитку освіти України на період 2015-2025 років [24], Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року [19], наказами Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності», «Про внесення змін до Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності» і ін. [24].

Інновації в освіті – це процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану. Термін «інновація» має багатомірне значення, оскільки складається з двох форм: власне ідеї та процесу її практичної реалізації [8, с. 338-340].

Нині утверджується пріоритет інноваційного розвитку освіти на основі модернізації всіх складових системи (змісту, педагогічних технологій, оцінювання навчальних досягнень молоді, підготовки педагогічних кадрів, управління, фінансування), удосконалення нормативного забезпечення інноваційної політики галузі, формування інфраструктур, які підтримують та координують інноваційні процеси. На сьогодні розроблено велику кількість технологій навчання, що спонукає до теоретичного узагальнення, аналізу, класифікації та вибору оптимальних.

Аналіз останніх досліджень свідчить, що проблемі впровадження інноваційних технологій і методів в освітній процес закладів вищої освіти присвячені дослідження вчених В. Андрущенко [1], Ю. Васькова [4], С. Гончарова [6], А. Кочубей [12], В. Морозова [14], О. Пометун [16], Ю. Терлецької [20] та ін. Зокрема, сутність інновації в її концептуальному, історичному та методологічному вимірах, а також інноваційний розвиток освіти в контексті творчості розглядається в монографії за редакцією В. Кременя [8; 22]. Розвідки І. Дичиківської [7], І. Доброскок [9], Г. Коцури [9], С. Нікітчиної [9], В. Ільїна [22] присвячені сучасним формам і технологіям навчання, досвіду та перспективам їх використання в освітній практиці. Проблеми впровадження інновацій та інформаційних технологій

як системи педагогічних та навчальних методів, прийомів і способів аналізуються у монографії за редакцією П. Сауха [10]. Поєднання традиційних та інноваційних методів навчання в контексті загальних засад педагогіки вищої школи розглядаються Т. Туркот [21] та Д. Чернілевським [23].

З огляду на сказане вважаємо, що проблема інноваційних методів навчання залишається однією із актуальних у педагогічній і науково-дослідній діяльності. Однак потребують постійного ретельного вивчення та науково-практичного обґрунтування питання кращого досвіду інноваційної освітньої діяльності, характеристики змісту інтерактивних форм навчання, специфіки їх використання в освітньому процесі закладів вищої освіти.

Мета статті – проаналізувати інноваційні технології та методи навчання, які активно використовуються в освітньому процесі факультету мистецтв Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Виклад основного матеріалу. Суттєвою складовою підвищення якості підготовки фахівців факультету мистецтв УДПУ імені Павла Тичини є застосування сучасних технологій навчання, а саме: особистісно-орієнтованої, інтеграційної, колективної дії, інформаційної, творчо-креативної, модульно-розвивальної, тренінгової, дистанційної тощо. Підвищення ефективності навчання відбувається при гармонійному поєднанні класичних традиційних методик та результатів творчого пошуку, застосування нестандартних, прогресивних технологій, оригінальних дидактичних ідей і форм забезпечення освітнього процесу. Усі технології впроваджуються в межах студентоцентричного навчання.

Методи педагогічного впливу й технології навчання реалізуються у формах організації освітнього процесу: *індивідуальних заняттях; колективно-групових заняттях* (лекціях, семінарах, конференціях, олімпіадах, екскурсіях, заняттях «вечірнього малюнку», робота з музичними колективами (оркестровий клас, хоровий клас, ансамбль) та хореографічними ансамблями; *індивідуально-колективних заняттях* (творчі тижні, наукові тижні, мистецькі проекти, майстер-класи).

Під час подання лекційного матеріалу науково-педагогічні працівники факультету широко застосовують такі активні форми роботи, як мікробесіда, бліцопитування, мікротестування, дискусія та ін. Лекції починаються згаданими формами роботи й дозволяють викладачеві перевірити рівень засвоєння студентами

навчального матеріалу, а студентам – відтворити відому інформацію, підготуватися до засвоєння нової. Студентам пропонуються завдання на класифікацію термінів, основних понять. Наприклад, під час засвоєння певних понять викладачем добираються вислови відомих педагогів, філософів, мистецтвознавців різних історичних епох, які б розкривали сутність даних понять, а студенти добирають відповідники. Ефективним методом перевірки знань є проведення диктантів з фахових дисциплін. Диктанти побудовані за методикою незавершених речень, як вид модульної контрольної роботи за лекційним матеріалом.

Одним з напрямів практичної підготовки студентів факультету мистецтв є використання методу мікрОВикладання, який допомагає майбутньому фахівцю краще усвідомити сутність педагогічних явищ, набути певного рівня педагогічної майстерності. Моделюючи фрагмент практичної діяльності у межах дисциплін «Методика викладання фахових дисциплін», «Методика навчання образотворчого мистецтва», «Методика музичного виховання», «Теорія і методика роботи з хореографічним колективом» студенти розвивають свої фахові уміння та здібності, набувають педагогічного досвіду. Використанням методу мікрОВикладання забезпечує формування у студентів таких професійних якостей, як комунікативність, емпатія, педагогічна інтуїція, педагогічний оптимізм.

Традиційним на факультеті стало застосування методу творчих проєктів. Для студента проєкт – це можливість максимального розкрити свій творчий потенціал, засіб самореалізації. Це діяльність, яка дозволяє проявити себе індивідуально або в групі, спробувати свої сили, докласти свої знання, принести користь, показати публічно досягнутий результат. Для викладача проєкт – це інтегративний дидактичний засіб розвитку, навчання і виховання, яке дозволяє виробляти і розвивати специфічні вміння і навички проєктної діяльності, а також – спільний пошук інформації, спільна дослідницька та творча діяльність.

На основі аналізу використання методу проєктів викладачами та студентами факультету мистецтв УДПУ імені Павла Тичини подаємо їх типологію:

I. За предметно-змістовим спрямуванням: монопроєкти (в межах однієї дисципліни чи мистецької галузі); міжпредметні проєкти (об'єднання декількох дисциплін чи інтеграція мистецтв). Наприклад, міжпредметні проєкти «Стилі сучасного танцю», «Вокально-ви-

конавські стилі» готують студенти ОС «Магістр» у процесі вивчення дисципліни «Іноземна мова за професійним спрямуванням». Кожен студент доповідає іноземною мовою про конкретний хореографічний чи вокально-виконавський стиль і розповідає які саме почуття, емоції він хоче передати через свій виступ.

II. За характером контактів:

Внутрішні. На сцені актової зали УДПУ імені Павла Тичини за останні 5 років демонструвалося 15 творчих проєктів, серед яких вистави «Собор Паризької Богоматері» за мотивами роману В. Гюго, «Тополя» за мотивами поеми Т. Шевченка, «Майстер і Маргарита» за мотивами роману М. Булгакова, «Легенда про птаха», «Ромео і Джульєтта», «Чотири стихії», «Бути жінкою – це доля» та інші; тематичні перфоманси до Дня Гідності та Свободи, Дня Чорнобильської трагедії, Дня пам'яті жертв голодомору та ін. Проєкти готуються студентами різних курсів, як підсумок вивчення дисциплін, а також є кваліфікаційними роботами випускників.

Регіональні. Проєкт «Ой, на Івана, ой, на Купала» демонструвався на території державного історико-культурного заповідника «Трипільська культура» с. Легедзене.

Всеукраїнські. Народний молодіжний камерний хор (керівник О. Прокулевич) у Великій залі Одеського училища мистецтв і культури імені К.Ф. Данькевича демонстрували творчий проєкт «Відлуння Різдва».

Міжнародні (учасники є представниками різних країн). Творчі проєкти «Спартак», «Собор Паризької Богоматері», «Клеопатра», «Донька Монтесуми», «Чудова сімка», «Кармен», «Три мушкетера» та ін. створювалися (упродовж 7 років) у Міжнародному таборі «Veli Joze» (Хорватія). В постановках була задіяна молодь віком від 7 до 21 року переважно з України, Хорватії, Франції, Словенії, Білорусії, Канади, Польщі, Болгарії.

III. За кількістю учасників: індивідуальні, колективні.

IV. За тривалістю виконання проєкту: міні-проєкти (частина навчального заняття); короткострокові (кілька занять); середньої тривалості (від тижня до місяця). Студентами неодноразово демонструвалися тематичні проєкти: «Дотик серця до творчості великого Кобзаря», «Багатогранність поетичних образів Т. Г. Шевченка в українському вокальному мистецтві». Основною метою дійств був пошук студентами власного бачення і розуміння творчості Великого поета; довгострокові проєкти (від місяця до року). Проєкт-постановка гран-

діозного твору відомого сучасного британського композитора Карла Дженкінса «Озброєна людина: Меса миру» учасниками Молодіжного камерного хору популяризувалася упродовж року. Соціальний проект «Право на життя: Хореографія проти наркоманії та алкоголізму» демонструється у різних залах України упродовж 3-х років.

В проектній діяльності широко застосовуються інтеграційні технології – дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтеграції мистецтв [15]. Так, презентація мистецько-освітнього проекту «Згадаймо вальсу звук чарівний...» перетворилася у свято музики, танцю, образотворчого мистецтва. Хорові, хореографічні, музичні колективи, вокалісти спроектували на сцені історію вальсу від XVII до XXI століття. Кожний виступ учасників – лірична мініатюра, яка поєднувала виразність, пластичність, елегантність, блиск та віртуозність.

Щорічний мистецько-освітній проект «Обдарована родина – обдарована дитина» – це спільний проект викладачів та студентів факультету, який спрямований на формування та розвиток творчої особистості, вирішення глобальних соціальних проблем. Проект упродовж 6-ти років представляє Україні творчо обдарованих дітей і їхніх батьків, художні колективи навчальних закладів та їх здобутки в галузі мистецтва і літератури, дає можливість усім гостям університету поринути у красу української пісні, танцю, поезії, живопису.

У травні 2018 року відбулась прем'єра мистецького проекту «Казковий світ Василя Сухомлиньського» приуроченого 100-річчю з дня народження великого Учителя. На сцені: тексти казок, під супровід циклу фортепіанних п'єс «Пори року» П. І. Чайковського, читали студенти-музиканти; ілюстрації, які супроводжували тексти, демонстрували студенти спеціальності 014 Середня освіта «Образотворче мистецтво»; завдяки студентам-хореографам казка оживала на сцені.

На наше переконання, ще одним креативним засобом всебічного розвитку творчої активності студентів є застосування професійно-ділової ігрової технології – дидактичні системи використання різноманітних «ігор», під час проведення яких формуються уміння вирішувати завдання на основі компромісного вибору (ділові та рольові ігри, імітаційні вправи, індивідуальний тренінг) [2; 5]. Учасники технології беруть на себе певні ролі, обумовлені характером і змістом гри. Це можуть бути літературні, історичні, мультиплікаційні, казкові персонажі або вигадані герої, які імітують соціальні чи ділові

відносини, ускладнюються вигаданими учасниками ситуаціями. Ступінь творчості тут дуже висока, але домінуючим видом все-таки є рольово-ігрова, пригодницька діяльність. Наприклад, у межах вивчення дисциплін «Вокально-хорове виконавство», «Методика музичного виховання» студенти навчаються писати сценарії, розкривати індивідуальне творче кредо, розвивають здатність перевтілюватися в образи героїв і створюють оригінальні проекти – інсценізація казки «Коза Дереза» за мотивами опери Миколи Лисенка, фрагмент опери С. Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм» та ін. Самостійно відібрані декорації і сценічні костюми та проведена додаткова індивідуальна вокальна робота сприяє формуванню у студентів музично-виконавської компетентності.

Для розуміння соціальної значущості своєї творчості майбутнім художникам-педагогам важливо уміти порівнювати результати своєї діяльності з роботами сучасних професійних художників. Тому до співпраці систематично запрошуються відомі дизайнери, живописці, графіки. Так, у стінах УДПУ імені Павла Тичини відбулася презентація арт-проекту відомого одеського художника Володимира Уманенка «Платьбопис». Наші студенти стали співавторами цікавих образів, адже, виступивши у ролі моделей, вони трактували їх по-своєму, через призму власного світобачення. Авторські сукні дизайнера студенти доповнили створеними власноруч аксесуарами, головними уборами, розписами по тілу.

Оскільки сьогодні суттєво зростає творча компонента освіти, зміцнюється творчо-пошукова самостійність студентів, особливої актуальності набувають інформаційно-комп'ютерні технології, що реалізуються в дидактичних системах комп'ютерного навчання на основі діалогу «людина-машина» за допомогою різноманітних навчальних програм (тренінгових, контролюючих, інформаційних тощо). Під час такого навчання студент може комунікувати з викладачем он-лайн, вирішувати творчі, проблемні завдання, моделювати ситуації, включаючи аналітичне і критичне мислення, знання, пошукові здібності [2]. Застосування інформаційно-комп'ютерної технології дозволяє залучати студентів до наступних видів роботи: розробка та демонстрація відео презентацій; пошук інформації в системі Інтернет; перегляд кращих зразків світового хореографічного мистецтва; постановка танцю за відеозаписом; створення фонограм для хореографічних композицій; робота в інформаційній системі Moodle.

Викладачі факультету застосовують різноманітні технології проведення різних форм занять: традиційні, нетрадиційні із застосуванням комп'ютерної презентації, розробленої засобами MS Pover Point. Традицією стало мультимедійне супроводження лекцій та практичних занять, на яких студентам пропонуються різні форми завдань із застосуванням анімації, динамічної графіки, аудіозапису, моделей, ілюстрацій, фрагментів уроків (занять) різних типів, позакласної та факультативної роботи і т. ін.

Студенти факультету мистецтв мають можливість застосування QR-кодів у навчанні, які розміщені у навчально-методичних посібниках, методичних рекомендаціях авторами яких є науково-педагогічні працівники УДПУ імені Павла Тичини. QR code або Quick Response Code перекладається як «швидка відповідь». Коди є мініатюрними носіями даних, які зберігають певну інформацію.

Студенти мають мобільні пристрої за допомогою яких зчитують через закодований QR-код тексти: довідкові дані, цікаві факти, бібліографічні дані; посилання на різні ресурси інтернет (освітні портали та сайти, відео- та аудіо-матеріали, літературні джерела) тощо.

Застосування QR-технології дозволяє зібрати воедино певний навчальний матеріал та надає можливість ефективніше організувати взаємодію всіх учасників навчання, посилює мотивацію студентів до самостійної навчально-пізнавальної діяльності, вводить у навчальний процес додаткові освітні он-лайн ресурси, надає привабливості при роботі з навчальним контентом, впливає на розвиток особистісних якостей, самооцінки студентів [3].

Висновки. Таким чином, сутність й структура інноваційного освітнього процесу у вищій школі повинні відповідати характеру і швидкості соціальних змін у суспільстві, високим європейським стандартам підготовки конкурентоспроможних фахівців нового типу. В освітньому процесі факультету мистецтв УДПУ імені Павла Тичини має місце застосування різних інноваційних технологій, спрямованих на якісне засвоєння знань студентами, розвиток їхньої інтелектуальної діяльності, формування вмінь та навичок критичного мислення, здатності самостійно опрацьовувати інформацію тощо. Науково-педагогічними працівниками використовуються методи, які враховують індивідуальні властивості особистості, забезпечують її ціннісно-смісловий розвиток, формують здатність до творчої самореалізації.

Актуальним напрямом подальшого висвітлення порушеної теми вважаємо вивчення найбільш ефективних інноваційних технологій та методів навчання, які використовуються для підготовки фахівців гуманітарної галузі, або окремих педагогічних спеціальностей.

References:

1. Андрущенко В. Європейський педагогічний досвід та національний досвід: гармонізація пріоритетів. Вища освіта України. 2014. № 3. С. 5–11.
2. Белий В. Роль і місце технології в освітянській сфері. Директор школи. 2004. № 18. С. 7–9.
3. Бугайчук К. Л. Використання QR кодів у навчальному процесі вищих навчальних закладів. Інформаційні технології: наука, техніка, технологія, освіта, здоров'я (MicroCAD-2012): матеріали XX міжнародної науково-практичної конференції (15–17 травня 2012, м. Харків). Харків. 2012. С. 42–43.
4. Васьков Ю. В. Педагогічні теорії, технології, досвід. Харків. 2000. 268 с.
5. Волкова Н. П. Професійно-педагогічна комунікація: навч. посібник. К. 2006. 296 с.
6. Гончаров С. М. Методи, форми та інтерактивні технології навчання в кредитно-модульній системі організації навчального процесу. Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи: монографія / за заг. ред. Ф. Г. Ващука. – Ужгород: Закарпатський державний університет, 2011. Вип. 16. С. 353–362.
7. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навчальний посібник. К.: Академвидав, 2004. 352с.
8. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; гол. ред. В. Г. Кремень. – К.: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
9. Інноваційні педагогічні технології: теорія та практика використання у вищій школі [Текст]: монографія / І. І. Доброскок, В. П. Коцур, С. О. Нікітчина [та ін.]; Переяслав-Хмельниць. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих АПН України. Переяслав-Хмельницький: Вид-во С. В. Карпук, 2008. С. 17–22
10. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи [Текст]: монографія / П. Ю. Саух [та ін.]; ред. П. Ю. Саух. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2011. 402 с.
11. Козак Л. В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/4280/1/Kozak_LV_Doslidjennya_innov_mod_2014.pdf
12. Кочубей А. В. Інноваційні методики викладання гуманітарних дисциплін у вищих технічних навчальних закладах [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ozfm_2013_7_27.pdf
13. Лабудько С. П. Теорія та методика застосування інтерактивних засобів

- навчання. Методичні вказівки. Суми: Редакційно-видавничий відділ СОІППО, 2014. 48 с.
14. Морозов В. Філософія впровадження інновацій у педагогічний процес. Вища освіта України. 2014. № 2. С. 36–39.
 15. Педагогічні технології: теорія та практика / За ред. М. Гриньової. – Полтава. 2004. 115 с.
 16. Пометун О. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. К. 2002. 135 с.
 17. Про вищу освіту: Закон України від 1 липня 2014 року №1556 – VII // Відомості Верховної Ради України, від 19.09.2014р. /№37-38/ стр.2716, ст. 2004. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
 18. Проект Концепції розвитку освіти України на період 2015-2025 років. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [http://mon.gov.ua/ua/pr-vi ddil/1312/1390288033/1414672797/](http://mon.gov.ua/ua/pr-vi-ddil/1312/1390288033/1414672797/)
 19. Проект Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [http://mon.gov.ua/ua/pr-vidd il/1312/1390288033/1415795124/](http://mon.gov.ua/ua/pr-vidd-il/1312/1390288033/1415795124/)
 20. Терлецька Ю. Ефективність фахової діяльності викладачів вищих навчальних закладів: педагогічно-психологічний аспект. Вища школа. 2014. № 1. С. 81–89.
 21. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Кондор, 2011. 628 с.
 22. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія / [ред. кол.: В. Г. Кремень, В. В. Ільїн, С. В. Пролеєв]; за ред. В. Г. Кременя. К.: Педагогічна думка, 2008. 470 с.
 23. Чернілевський Д. В. Педагогіка вищої школи: підручник / Д. В. Чернілевський, І. С. Гамрецький, О. А. Зарічанський; за ред. Д. В. Чернілевського. Вінниця: АМСКП: Глобус-Прес, 2010. 408 с.
 24. Інтернет ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/>

Transliteration of References:

1. Andrushchenko, V. Yevropeyskyi pedahohichnyi dosvid ta natsionalnyi dosvid: harmonizatsiia prioritetiv. Vyscha osvita Ukrainy. 2014. № 3. S. 5–11.
2. Bielyi, V. Rol i mistse tekhnolohii v osvitianskii sferi. Dyrektor shkoly. 2004. № 18. S. 7–9.
3. Buhaichuk, K. L. Vykorystannia QR kodiv u navchalnomu protsesi vyshchykh navchalnykh zakladiv. Informatsiini tekhnolohii: nauka, tekhnika, tekhnolohiia, osvita, zdorov'ia (MicroCAD-2012): materialy KhKh mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (15–17 travnia 2012, m. Kharkiv). Kharkiv. 2012. S. 42–43.
4. Vaskov, Yu. V. Pedahohichni teorii, tekhnolohii, dosvid. Kharkiv. 2000. 268 s.
5. Volkova, N. P. Profesiino-pedahohichna komunikatsiia: navch. posibnyk. K. 2006. 296 s.

6. Honcharov, S. M. Metody, formy ta interaktyvni tekhnolohii navchannia v kredytno-modulnii systemi orhanizatsii navchalnoho protsesu. Intehratsiia v yevropeiskyi osvitiinii prostir: zdobutky, problemy, perspektyvy: monohrafiia / za zah. red. F. H. Vashchuka. – Uzhhorod: ZakDU, 2011. Vyp. 16. S. 353–362.
7. Dychkivska, I. M. Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii: navchalnyi posibnyk. K.: Akademvydav, 2004. 352s.
8. Entsyklopediia osvity / Akad. ped. nauk Ukrainy ; hol. red. V.H. Kremen. – K.: Yurinkom Inter, 2008. 1040 s.
9. Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii: teoriia ta praktyka vykorystannia u vyshchii shkoli [Tekst]: monohrafiia / I. I. Dobroskok, V. P. Kotsur, S. O. Nikitchyna [ta in.]; Pereiaslav-Khmelnyts. derzh. ped. un-t im. H. Skovorody, In-t ped. osvity i osvity doroslykh APN Ukrainy. Pereiaslav-Khmelnytskyi: Vyd-vo S. V. Karpuk, 2008. S. 17–22
10. Innovatsii u vyshchii osviti: problemy, dosvid, perspektyvy [Tekst]: monohrafiia / P. Yu. Saukh [ta in.]; red. P. Yu. Saukh. – Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka, 2011. 402 s.
11. Kozak, L. V. Doslidzhennia innovatsiinykh modelei navchannia u vyshchii shkoli. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: http://elibrary.kubg.edu.ua/4280/1/Kozak_LV_Doslidjennya_innov_mod_2014.pdf
12. Kochubei, A. V. Innovatsiini metodyky vykladannia humanitarnykh dystsyplin u vyshchykh tekhnichnykh navchalnykh zakladakh [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ozfm_2013_7_27.pdf
13. Labudko, S. P. Teoriia ta metodyka zastosuvannia interaktyvnykh zasobiv navchannia. Metodychni vkazivky. Sumy: Redaktsiino-vydavnychiy viddil SOIPPO. 2014. 48 s.
14. Morozov, V. Filosofiia vprovadzhennia innovatsii u pedahohichnyi protses. Vyscha osvita Ukrainy. 2014. № 2. S. 36–39.
15. Pedahohichni tekhnolohii: teoriia ta praktyka / Za red. M. Hrynovoi. – Poltava. 2004. 115 s.
16. Pometun, O. Interaktyvni tekhnolohii navchannia: teoriia, praktyka, dosvid. K. 2002. 135 s.
17. Pro vyshchu osvitu : Zakon Ukrainy vid 1 lypnia 2014 roku №1556 – VII // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, vid 19.09.2014r. /№37-38/ str.2716, st.2004. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
18. Proekt Kontseptsii rozvytku osvity Ukrainy na period 2015-2025 rokiv. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <http://mon.gov.ua/ua/pr-vi-ddil/1312/1390288033/1414672797/>
19. Proekt Stratehii reformuvannia vyshchoi osvity v Ukraini do 2020 roku. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <http://mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1415795124/>
20. Terletska, Yu. Efektyvnist fakhovoi diialnosti vykladachiv vyshchykh

- navchalnykh zakladiv: pedahohichno-psycholohichnyi aspekt. Vyshcha shkola. 2014. № 1. S. 81–89.
21. Turkot, T. I. Pedahohika vyshchoi shkoly: navchalnyi posibnyk dlia studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv. K.: Kondor, 2011. 628 s.
22. Fenomen innovatsii: osvita, suspilstvo, kultura: monohrafiia / [red. kol.: V. H. Kremen, V. V. Ilin, S. V. Proleiev]; za red. V. H. Kremen. K.: Pedahohichna dumka, 2008. 470 s.
23. Chernilevskiy, D. V. Pedahohika vyshchoi shkoly: pidruchnyk / D. V. Chernilevskiy, I. S. Hamretskiy, O. A. Zarichanskyi; za red. D. V. Chernilevskoho. Vinnytsia: AMSKP: Hlobus-Pres, 2010. 408 s.
24. Internet resurs: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/>

The Author

Tereshko Inna
Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor,
Choreography and Artistic Culture Department,
Dean of the Faculty of Arts,
Uman State Pedagogical University by Pavlo Tychyna,
Uman, Ukraine
E-mail: inntere2008@gmail.com

Abstracts

ТЕРЕШКО ІННА. Інноваційні технології та методи навчання в освітньому процесі факультету мистецтв. Стаття присвячена аналізу сутності актуальних ідей з проблем застосування інноваційних технологій в закладах вищої освіти. Автором розглянуто інноваційні технології, які активно використовуються в освітньому процесі факультету мистецтв УДПУ імені Павла Тичини, охарактеризовано їх зміст та методи навчання і викладання, проаналізовано застосування професійно-ділової (ігрової), проектної, інтеграційної, інформаційно-комп'ютерної технологій, як способів закріплення професійних компетенцій майбутніх учителів музичного, хореографічного, образотворчого мистецтва.

Ключові слова: інновація, інноваційні технології, інноваційні методи навчання, освітній процес, заклад вищої освіти, професійна підготовка учителів музичного, хореографічного, образотворчого мистецтва.

ТЕРЕШКО ИННА. Инновационные технологии и методы обучения в образовательном процессе факультета искусств. Статья посвящена анализу сущности актуальных идей применения инновационных технологий обучения в вузе. В исследовании рассмотрены современные технологии и методы, которые используются в образовательном процессе факультета искусств Уманского государственного университета имени Павла Тычины. Более подробно в статье описано применение профессионально-деловой (игровой), проектной, информационно-компьютерной технологий, как способов закрепления профессиональных компетенций будущих учителей музыкального, хореографического, изобразительного искусства.

Ключевые слова: инновация, инновационные технологии, инновационные методы обучения, образовательный процесс, учреждение высшего образования, профессиональная подготовка учителей музыкального, хореографического, изобразительного искусства.

TERESHKO INNA. Innovative technologies and teaching methods in the educational process of the Faculty of Arts. The article is devoted to the analysis of the essence of actual ideas on problems of application of innovative technologies in institutions of higher education. Innovative technologies that are actively used in the educational process of the Faculty of Arts, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University are considered, their content and methods of teaching are characterized. The application of professional business (game), project, integration, information and computer technologies as ways of consolidating the professional competences of future teachers of music, choreographic and visual arts is analyzed.

Keywords: innovation, innovative technologies, innovative teaching methods, educational process, institution of higher education, professional training music teacher, choreographic, fine arts.

TERESZKO INNA. Technologie innowacyjne i metody nauczania w procesie edukacyjnym Wydziału Sztuk. Artykuł jest poświęcony analizie istoty aktualnych pomysłów z problemów stosowania technologii innowacyjnych na uczelniach. Autor przeanalizował technologie innowacyjne, które są aktywnie wykorzystywane w procesie edukacyjnym Wydziału Sztuk Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego imienia Pawła Tyчины w Humaniu, scharakteryzował ich treść i metody nauczania, przeanalizował stosowanie fachowo-rzeczowej (zabawowej), projektowej, integracyjnej, informacyjno-komputerowej technologii jako

sposobów utrwalenia kompetencji fachowych przyszłych nauczycieli sztuki muzycznej, choreograficznej i plastycznej.

Słowa kluczowe: *innowacja, technologie innowacyjne, innowacyjne metody nauczania, proces edukacyjny, uczelnia wyższa, przygotowanie fachowe nauczycieli sztuki muzycznej, choreograficznej i plastycznej.*